

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/101/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615203319
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3615203319.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Miklánkovej v právnej veci žalobcu: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31340890, proti žalovanej: C. Y., narodená XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 1.896,56 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 4. novembra 2015, č. k. 6C/245/2015-30, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd, ako súd prvej inštancie, zamietol žalobu žalobcu, ktorým uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie 1.896,56 eur s príslušenstvom. Žalovanej náhradu trov proti žalobcovi nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z výsledkov dokazovania. V konaní bolo preukázané, že žalobca a D. N. uzatvorili dňa 13.06.2011 Zmluvu o úvere - dostupná pôžička č. 2648827211, s výškou úveru 1.000 eur, mesačnou splátkou 28 eur. Prvá platba bola splatná do 13.07.2011, konečná splatnosť 13.04.2017, počet mesačných splátok 70, úroková sadzba 25,5% ročne, RPMN 30,27%, pri priemernej RPMN 25,85%. Dňa 30.11.2011 uzatvorili žalobca so D. N. ďalšiu Zmluvu o úvere - dostupná pôžička č. 3062456911, výška úveru 1.000 eur, mesačná splátka 28 eur. Prvá splátka bola splatná do 18.12.2011, konečná splatnosť 19.09.2017, počet mesačných splátok 70, úroková sadzba 25,5% ročne, RPMN 28,70 eur, pri priemernej RPMN 26,10%. Žalobca výzvou zo dňa 31.07.2012 predčasne zosplatnil prvý úver a žiadal dlžníka, aby do 10 dní od doručenia uhradil sumu 1.065,41 eur. Ďalšou výzvou zo dňa 12.10.2012 zosplatnil žalobca aj druhý úver a žiadal dlžníka, aby do 10 dní od doručenia výzvy uhradil 1.154,14 eur. Dlžník D. N. zomrel 23.01.2013. Závetná dedička S. T. rod. Y. v konaní o dedičstve po poručiteľovi D. N. neuznala pohľadávku žalobcu. Rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 11.11.2013 č. k. 2T/140/2013-113 bola C. Y., narodená XX.XX.XXXX, uznaná vinnou z pokračovacieho trestného činu podvodu, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 16 mesiacov. Poškodená strana - Poštová banka, a.s., bola odkázaná so svojím nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

3. Na základe týchto zistení okresný súd dospel k právnomu záver, že žalovaná nemá pasívnu vecnú legitímáciu, pretože za dlhy poručiteľa - dlžníka D. zodpovedá podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka jeho dedič, ktorou však nie je žalovaná, ktorá nie je nositeľkou povinnosti podľa hmotného práva. Žalobu preto, v dôsledku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej, zamietol. Žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože ich neuplatnila a tieto nevyplnili ani zo spisu.

4. Proti tomuto rozsudku žalobca podal včas odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a priznať mu uplatnený nárok proti žalovanej, prípadne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Z obsahu jeho odvolania je možné vyvodiť, že uplatnil odvolací dôvod spočívajúci

v nesprávnom právnom posúdení otázky pasívnej vecnej legitímácie žalovanej, s poukazom na viazanosť súdu trestným rozsudkom podľa § 135 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Citoval právne závery z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 269/2011, resp. IV. ÚS 252/04. Podľa jeho názoru, okresný súd svojím postupom porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. Vytýkal okresnému súdu, že rozsudok vo svojom odôvodnení nezodpovedá kritériám podľa § 157 ods. 1 O.s.p., teda dostatočné a presvedčivé, ktoré sa vyporiadava so všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj so špecifickými námietkami účastníka (rozh. NS SR sp. zn. 4Cdo/25/2007).

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

6. Krajský súd preskúmal vec v intenciách ustanovenia § 379 a 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorým sa s účinnosťou od 1. júla 2016 rekonfiguroval predchádzajúci procesný predpis - Občiansky súdny poriadok. Vzhľadom na intertemporálne úpravy v ustanovení § 470 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, bolo potrebné na prejednanie odvolania aplikovať aktuálny procesný sporový predpis. Odvolanie žalobcu odvolací súd prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

7. V prejednávanej veci žalobca uplatnil svoj nárok na zaplatenie 1.896,56 eur s príslušenstvom proti žalovanej na tom základe, že žalovaná bola v trestnom konaní vedenom proti nej v konaní sp. zn. 2T/140/2013 uznaná vinnou z pokračovacieho prečinu podvodu a žalobca bol v tomto konaní odkázaný so svojím nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Z výsledkov dokazovania vyplynulo, že zmluvy o úvere uzatváral D. N., ktorý však medzičasom zomrel a jeho závetná dedička neuznala pohľadávku žalobcu, ktorý si ju prihlásil v konaní o dedičstve. Na základe uvedených zistení okresný súd dospel k záveru, že žalovaná nemá v tomto prípade pasívnu vecnú legitímáciu, ale pasívne vecne legitimovaný je dedič po dlžníkovi D.i N. (§ 470 Občianskeho zákonníka), a preto žalobu proti žalovanej zamietol.

8. Predovšetkým je potrebné uviesť, že okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku sa o trestnom rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/140/2013 podrobnejšie nezmienal, i keď obsah rozsudku, najmä okolnosť, aký súvis má označené trestné konanie proti žalovanej s úverovou zmluvou, ktorú uzavrel žalobca so D. N., je vo veci právne významné, zvlášť, keď žalobcu považovali orgány v trestnom konaní za poškodenú stranu. Ako poškodeného ho aj okresný súd odkázal na občianske súdne konanie.

9. Za týchto okolností, je rozsudok okresného súdu paradoxný, ak konštatuje, že žalovaná nie je vlastne za zmenšenie majetku - vznik škody, svojím protiprávnym konaním zodpovedná, že nemá pasívnu vecnú legitímáciu.

10. Ako správne uviedol žalobca vo svojom odvolaní, keď na podporu svojho názoru citoval nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 265/2011 - 55 a NS SR sp. zn. 1Obo/41/2011 cit. „... pokiaľ je znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol žalovaný účastník právoplatne odsúdený, „spôsobenie škody na cudzom majetku“, potom si súd rozhodujúci o žalobe poškodeného, ktorý bol so svojím nárokom na náhradu škody spôsobenej takýmto trestným činom odkázaný na občianskoprávne konanie, nemôže vytvoriť vlastný názor na to, či žalobcovi bola trestným činom spôsobená škoda a kto ju spôsobil“. Uvedený nález Ústavného súdu dáva odpoveď na výklad ustanovenia § 135 ods. 1 O.s.p. k otázke viazanosti právoplatným trestným rozsudkom.

11. Rozsudok okresného súdu neobsahuje dostatočné dôvody, keďže v ňom neuviedol, obsah trestného rozsudku a nevyhodnotil, prečo nevzal do úvahy práve uvedený rozsudok ako základ nároku, pritom ho uviedol vo svojej žalobe aj žalobca a okresný súd rozsudok z trestného konania vykonal ako listinný dôkaz jeho prečítaním (§ 129 O.s.p.). Postup okresného súdu opísaným spôsobom porušil procesné práva žalobcu na spravodlivý proces a zároveň spôsobuje aj nepreskúmateľnosť rozsudku okresného súdu. Ide o vadu, ktorá tak podľa predchádzajúcej procesnej úpravy (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) tiež podľa aktuálnej úpravy § 365 ods. 1 písm. b) CSP, znamená porušenie

práva na spravodlivý proces, ktorého procesným dôsledkom v rozhodnutí odvolacieho súdu je jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP).

12. Okresný súd vec aj nesprávne právne posúdil, keď uplatnený nárok posudzoval ako nárok majúci základ v úverovej zmluve a neposudzoval nárok žalobcu ako nárok na náhradu škody, pričom mal vychádzať zo zodpovednosti subjektu podľa vyššie označeného trestného rozsudku (bod 10.).

13. Vzhľadom na uvedené, boli vo veci oprávnené uplatnené odvolacie dôvody, spočívajúce v porušení práva na spravodlivý proces a v nesprávnom právnom posúdení veci, v dôsledku čoho bolo potrebné rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

14. Úlohou okresného súdu bude znova vykonať dôkaz oznámením obsahu rozsudku tamojšieho súdu sp. zn. 2T/140/2013, spoľahlivým spôsobom zistiť výšku škody, ktorú uplatňuje žalobca a znova vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť podľa kritérií v ustanovení § 220 CSP . Súčasne rozhodne o nároku na náhradu trov celého konania (§ 396 ods. 3 CSP).

15. Právny názor odvolacieho súdu je pre okresný súd, ako súd prvej inštancie, záväzný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).